

ગુજરાતીલેક્સિકન આયોજિત બાળવાર્તા સ્પર્ધા માટે –નિમિષા પરમાર તરફથી

મારું નામ જીયા છે.

જીયા નામે છોકરી.

મમ્મીની વહાલી દીકરી. પપ્પાનો તો કાળજાનો કટકો! છમ છમ ચાલે ને કરતી જાય લટકો મટકો. નિશાળમાં બધાની પાક્કી દોસ્ત ! . પણ એને એક વિચિત્ર ટેવ હતી. પોતાની વસ્તુ કરતા એને બીજાની જ વસ્તુઓ બહું ગમતી.

એક દિવસ પપ્પા તેના માટે મસ્ત મજાના બૂટ લાવ્યા. બૂટ બોલે ચૂં..ચૂં.. ને જીયાને આવે હસવું. એ તો ખૂબ ખુશ થઇ ગઇ. બૂટ પહેરીને નિશાળે ગઇ. બધી બહેનપણીઓમાં જીયાબેનનો તો વફ પડી ગયો. એ તો ચૂં... ચૂં ..કરતી ચાલે ને ગાય,

“બૂટ મારા બોલે ચૂં...ચૂં..ચૂં..ચૂં..
પિપોડી તો વાગે પૂં..પૂં..પૂં..પૂં..
એવો પડતો અમારો વફ
ઉંદર પણ થઇ જાય સીધો સફ ”

પણ એ આનંદ બહું ના ટક્યો. બે દિવસ પછી જીયાની નિશાળમાં પાયલ નામની છોકરીએ નવું એડમિશન લીધું. જીયાબેનને તો પાયલના બૂટ ગમી ગયા. પાયલના બૂટ જૂના અને ફાટેલા હતા પણ જીયાને તો એ જ બૂટ ગમતા હતા. એટલે એણે પાયલને કહ્યું, “પાયલ, તું મારી સાથે દોસ્તી કરીશ ?”

“ હા, મને તારી સાથે દોસ્તી કરવાનું ગમશે. આમ પણ હું અહીં નવી છું એટલે મારે કોઇ દોસ્ત પણ નથી.”

“ મને તારા બૂટ બહું ગમે છે . તું મારી પાક્કી દોસ્ત હોય તો મારા બૂટ તું લઇ લે અને તારા બૂટ મને આપી દે. ” હવે તો જીયા અને પાયલ દોસ્ત બની ગયા હતા એટલે જીયાએ પોતાની દોસ્તને હકથી કહ્યું.

“ પણ મારા બૂટ તો જૂના અને ફાટેલા છે. અને તારા બૂટ તો નવા છે. ” પાયલે સંકોચ સાથે ધીમા અવાજે કહ્યું. પણ જીયાએ તો જીદ કરીને પાયલ સાથે પોતાના બૂટ બદલી લીધા.

થોડા દિવસ બાદ બિંદુ નવું દફતર લઇને નિશાળે આવી. બિંદુ જીયાની પાક્કી બહેનપણી હતી.વર્ગમાં બંને એક જ પાટલી પર બેસતા હતા. દરરોજની જેમ આજે પણ બંને બહેનપણીઓ એક જ પાટલી પર બેઠી. પોતાની બાજુમાં બેઠેલી બિંદુ પાસે નવું દફતર જોયું એ સાથે જ જીયાને એ દફતર ગમી ગયું. જીયાનું દફતર પણ નવું જ હતું. થોડા દિવસ પહેલાં જ લીધું હતું. પણ તેને તો પોતાના દફતર કરતા જીયાનું દફતર વધુ સારું લાગતું હતું. એટલે એણે બિંદુને કહ્યું, “બિંદુ આપણે દફતર બદલી લઇએ.”

બિંદુ કહે, “મારા કરતાય તારું દફતર વધારે સરસ છે.”

પણ જીયાએ તો જીદ કરી “મને તો તારું જ દફતર ગમે છે.”

ગુજરાતીલેક્સિકન આયોજિત બાળવાર્તા સ્પર્ધા માટે –નિમિષા પરમાર તરફથી

“અ..હં... હું ના આપું. મારી મમ્મી મને વઢે.” બિંદુએ દફતર હાથમાં ફીટ પકડી રાખ્યું.

જીયા તો રડવા લાગી. “મારેતો તારું જ દફતર જોઈએ..તારું જ દફતર જોઈએ.”

બિંદુ બિચારી ખૂબ જ ગભરાઈ ગઈ. એણે જીયાને છાની રાખવા ઘણી કોશિશ કરી. પણ જીયાબેન માને તો ને ? આખરે બિંદુ એક શરતે પોતાનું દફતર આપવા તૈયાર થઈ “થોડા દિવસ બાદ આપણે પાછું દફતર અદલ બદલ કરી લઈશું .” આ સાંભળીને જીયાએ રડવાનું બંધ કર્યું. બિંદુ સાથે દફતર બદલીને જીયાતો રાજીની રેડ થઈ ગઈ. જીયાની આ તો રોજની રામાયણ. એને હંમેશા બીજાની જ વસ્તુઓ ગમતી. પોતાની વસ્તુ ગમે તેટલી સારી હોય તો પણ તેને બીજાની જ વસ્તુ સારી લાગતી. જીયાની આ કુટેવથી બધા ખૂબ જ પરેશાન થઈ ગયા હતા.

છેવટે અવનીએ આ સમસ્યાનો હલ શોધી કાઢ્યો. તેણે બધા મિત્રોને કહ્યું , “હવે, જીયા જેની વસ્તુ લઈ લે એના જ નામથી આપણે એને બોલાવીશું.” બધાને અવનીનો આ આઈડીયા ગમી ગયો.

ચાર પાંચ દિવસ પછી બન્યું એવું કે પ્રિયંકાની વોટરબેગ તૂટી ગઈ. એટલે એ ઘરેથી જૂની પડી રહેલી વોટરબેગ લઈને નિશાળમાં આવી. જીયાને તો પ્રિયંકાની જૂની વોટરબેગ પણ ગમી ગઈ. એટલે જીયાએ પોતાની નવીનકોર વોટરબેગ પ્રિયંકાને આપી દીધી અને એની જૂની વોટરબેગ પોતે લઈ લીધી. પછી એ વોટરબેગ ગળામાં ભરાવીને ગાવા લાગી,

“વાહ રે મારી વોટરબેગ,

પાણીનો ધૂંટ પીવું એક ?”

બધા મિત્રો રાહ જ જોઈ રહ્યાં હતા કે ક્યારે જીયા કોઈની વસ્તુ લઈ લે. જેથી અવનીએ જણાવેલી યોજના અમલમાં મૂકી શકાય.

જીયાને સામેથી આવતી જોઈ યોજના મુજબ અવની કહે , “અરે વાહ! પ્રિયંકા , તારી વોટરબેગ તો બહું સરસ છે ને ?”

આ સાંભળી જીયા ખડખડાટ હસવા લાગી.પછી કહે , “અવની, શું થયું છે તને ? મારું નામ ભૂલીગઈ કે શું ? મારું નામ પ્રિયંકા નહીં જીયા છે.”

અવની કહે, “ના રે,મને કાંઈ નથી થયું. હું તને ના ઓળખું ? તારું નામ પ્રિયંકા જ તો છે.

એટલામાં ખુશી આવી તેણે પણ યોજના મુજબ જાણી જોઈને જીયાને કહ્યું , “પ્રિયંકા, આવી જૂનીજસ વોટરબેગ ક્યાંથી લાવી ?”

જીયા થોડી ગુસ્સે થઈ કહે , “ખુશી તું પણ.... ? શું તમને બધાને મારું નામ ખબર નથી ? મારું નામ જીયા છે, જીયા.”

પછી તો યુક્તિ મુજબ હેત્વી , પ્રયોશા, પ્રાચી, નયન વિરલ, સૃષ્ટી...ને વારા ફરતી બાધાં જ જીયાને પ્રિયંકા કહીને જ બોલાવવા લાગ્યા.

ગુજરાતીલેક્સિકન આયોજિત બાળવાર્તા સ્પર્ધા માટે –નિમિષા પરમાર તરફથી

જીયા તો ગુંચવાઇ ગઇ. “તમને બધાને થયું છે શું ? મારું નામ જીયા છે...જીયા. હું પ્રિયંકા નથી. મારું નામ જીયા છે સમજ્યાં ?” એમ જોર જોરથી બૂમો પાડવા લાગી.

થોડા દિવસ પછી જીયાએ નયનનો કંપાસ પોતાના કંપાસ સાથે બદલી લીધો. એટલે બધાં જીયાને નયન કહીને જ બોલાવવા લાગ્યા. હવે જીયા તો ખૂબ જ અકળાઇ ગઇ.

“મારું નામ જીયા છે...જીયા છે...મારું નામ જીયા છે...જીયા.”

પછી તો જ્યારે પણ જીયા બીજાની વસ્તું લઇ લેતી ત્યારે બધાં યુક્તિ મુજબ આમ જ કરતા.

એવટે જીયાને સમજાઇ ગયું કે બીજાની જ વસ્તું ગમવાની મારી કુટેવના કારણે જ બધા મારી સાથે આમ કરે છે. આ વાત સમજાઇ જતા ધીરે ધીરે તેની એ કુટેવ છૂટી ગઇ.

હવે તેણે કોઇને કહેવું પડતું નથી કે મારું નામ જીયા છે. હવે બધા તેને જીયા કહીને જ બોલાવે છે.